

ליטעראַרישער חודש זשורנאַל

דעפּטעמבער, 1930

פּרייז 15 סענט

"CHICAGO"

A LITERARY MONTHLY IN YIDDISH

Office: 1133 S. Homan Avenue

MEYER ZOLOTAREFF, Editor, Publisher
and General Manager

באגריסונג:

חזן באַרים שיפמאן

קאטליצקיים בארימטע בעקערים

מיר באקען אלעס אויף פוטער — נאראטירט

3435 Lawrence Ave., Albany Pk. 5830 W. Madison Street, Austin

6572 Sheridan Road, Rogers Pk. 3651 West Roosevelt Road

באגריסונג:

שוחטים יוניאן

לאקאל 598

זלמן זיווין, פרעזידענט
י. מ. גליקסבערג, ווייס-פרעז.
הערש שווערמאן, פינ סעק.
יודעל קארש, רעק. סעק.
שמואל יוסף עטקין,
ביזנעס - מענעדזשער.

באזוכט שיקאגער ערשטן אידישן

נאכט קלוב

אין

BLUE INN CAFE

אפן צווייטן שטאק

3414 ROOSEVELT ROAD

שענסטע פארוויילונג—טעניז

PHONE NEVADA 10074

אלע סטייקס און משאפס

מיר סערווירן פאר חתונות, באנקעטן,

און אנעדערע אנגעלעגנהייטן

פארויבערט אייער לעבן ביי מיר

BERNARD A. SUPERFINE

New York Life Insurance Co.

39 S. LA SALLE STREET

Telephone Central 0271

אלעס וואס איר דארפט פאר אן

אטאמאביל

קריגט איר פא די

LEVIN AUTO PARTS

2013-15 SO. STATE STREET

Telephone Calumet 4400

לאגאן סקווער טעאטער

2542 MILWAUKEE AVENUE
TELEPHONE ALBANY 2060

Management: Theodore H. Silbert

יעקב זילבערט אין
י. בערלין'ס

Ida Berlin, Lessee

סטאר קאמפאני

יעקב זילבערט

ערעפונגס פארשטעלונג
פון

מיטוואך אונט (מצאי ר"ה) 24טן סעפטעמבער ווי אויך פרייטיק און זונטיק
אונט, שבת און זונטיק מאטינע, דעם 26טן, 27טן און 28טן סעפטעמבער

יעקב זילבערט — עני ליליען

אין דער גרויסער סענזאציאנעלער אויפפירונג

Der Einziger Weg דער איינציקער וועג

מוזיק פון דוד הירש

פון י. דייטשמאן

אויפגעפירט פון יעקב זילבערט

רייזעס נאך רוסלאנד

פארט קיין רוסלאנד — וואו א נייע וועלט ווערט געבויט
און אייערע קרובים און פריינט געפינען זיך. בריינגט
פרייד צו אייערע קרובים מיט אייער באזוך. העלפט זיי מיט
אייערע הענט. מאכט שוין רעזערוואציעס צו קריגן די בעסטע
פלעצער און אקאמאדאציעס אה די פיינסטע און שנעלסטע
שיפן. — מיר באזארגן אייך מיט די נויטיקע פאפירן. — פאר
ווייטערע אינפארמאציעס, קומט אדער שרייבט צו די

אמאלגעמייטערד באנק

טראוולערס דעפארטמענט

שיקאגע, אי.א.

111 וו. דזשעקסאן בולוואר

באגריסונג:

P. O. NEWS CO.

I. B. Uri, Pres.

37 W. Monroe Street

בוכהאנדלונג און פארלאג

משה צעשינסקי

2720 וו. דיוויזשאן סטריט
שיקאגע

צו באקומען
אלע נייעסטע ביכער און
זשורנאלן.

Silverstein's Food Shop

S. W. Cor. St. Louis Ave. and Roosevelt Road

האט די בעסטע שפייון און באקוועמסטן
פלאץ פאר אינטערליגענטן.

פייזער אנדערטיקער

צוויי משאפעלס:

4911 Broadway
Longbeach 4740-1-2

3125 W. Roosevelt Rd.
Lawndale 4920-1-2

פאר א פריש געקאכטן היימישן מאכציט
קומט אריין צו יעדער צייט אין

לייזונג'ס רעסטאראן
2640 דייוויזשאן סטריט

מיר קייטערן פאר חתונות, באנקעטן און פארטיס
מעסיקע פרייזן.

אינשורט אייד
ביי

ש. וואלין
בעסטע באהאנדלונג
רופט:

Central 5288
32 W. RANDOLPH ST.

באגריסונג:

**CHARLES
LAPKOFF
and
HERMAN W
WEINSTEIN**

איז אייער לעבן אייד מייער?

אינשורט עס

בעפאר איר טוט עס—פרעגט

JOS. LIPSHUTZ

וועלכער ווייסט און וועט אייד ראטן
ווי אזוי צו פארזיכערן צום בעסטן.

Representing:

New York Life Insurance Co.

39 So. La Salle Street

Phone Central 0271

נאך א שיינער פארשטעלונג אין לאנדייל
טעאטער—קומט עסן א געשמאקן
סענדוויטש — אין

לאנדייל דעליקאטעס

אין דער זעלבער טעאטער געביידע,
אפן קארנער

סטעלצער'ס

צווייטער

רעסטאראנט

אין שוין

אפען!

סטעלצער איז גוט באוואוסט
פאר די געשמאקע, נארהאפ-
טיקע מאכלים.

א גוטער פלאץ צו עסן!

2752 וו. דייוויזשאן סט.
האמבארג 6252

מאקס קרעשאווער,
אסיסטענט מענעדזשער

לאנדייל טעאטער

לואיס גאלדשטיין,
מענעדזשער

טעל. לאנדייל 1090 טש. געלפאן, דזשענעראל מענעדזשער

רוזוועלט ביי קראפארד

צווייטער ביזאן פרעמיער פארשטעלונג מיטוואך אונט דעם 24טן סעפטעמבער

דער ליבלינג פון שיקאג

יוליוס נאמאנזאן

אין א ריזיקע פראדאקשאן, מיט 25 נומערן מוזיק — פון רובין אסאפסקי

פרילאנע נייעס

HAPPY DAYS

טעניץ פון מארדי באארץ

50 מענטשן אף דער בינע

"CHICAGO"

A Literary Monthly in Yiddish

VOL. I

SEPTEMBER, 1930

NO. 3

אין דעם נומער:

- שמעון דובנאָו אַ פּן שבועים — (עדיטאָרעלער אַרטיקל)
 ח. ארעשקעס — (רעוואָלוציע און קולטור (עסעי)
 אברהם טייטלבוים — ערוויין פּיסקאטאר - מאַסס ריינהארט
 נח שטיינבערג — נאָקעטע ווערטער (לידישע פראָזע)
 מאַטעס דייטש — קאַלאָסוס שיקאַנע (פּאָעמע)
 יונה ספּיוואַק — רבי נחמן קראַכמאַל (מאַנאַגראַפּיע
 י. י. סיגאַל — דיין, פאַרלאָרן, אין בערג (לידער)
 מאָדערעס געלער — ענריקא גליצנשטיין און עמיל ארמין
 בן שלום — אין אונזער לאַנד. אַפּשייד. (לידער)
 ברוך גאַלדהאַרט — לוצקי, פּאָעט און אימפּראַוויזאַטער (אימפּרעסיע)
 פיין טווערסקי — סימפּאָניע שיקאַנע (פּאָעמע)
 מ. גיצים — הימלקראַצער (דערציילונג)
 משה טאַלטשין — אויפגעפלאַמט (איינאַקטער)
 גיטל לוקטער — פון אַ ווינקעלע (ליד)
 מאַרק יורי — ווער וועט דערלייזן (וועגן דער אידישער אַפּערעטע)
 י. נאָכבין — צו דער געשיכטע פון דער אינקוויזיציע אין בראַזיל

וועגן ביכער און שרייבער

- מאַטעס — א. גיסענזאָן דער פאַרכשוּפּטער
 ש. ר. — צום זיידנס יוביליי
 ב. ג. — שלום שטערנ'ס, "נאָענטקייט"

אין דער שיקאַגער אידישער טעאַטער - וועלט

- ליטעראַרישע ידיעות
 ליטעראַרישע נאָטיצן
 פון דער רעדאַקציע

Editor and Publisher: Meyer Zolotareff

SUBSCRIPTION RATES

Single Copies	15c
One Year	\$2.00
One Year Foreign	\$2.50

סובסקריפּשאַן פרייז

איינצעלנע קאָפּים	.15
אַ יאָר	\$2.00
קאַנאָדע און אויסלאַנד	\$2.50

(אימפרעסיעס)

ברוך גאלדהארט א. לוצקי, פאעט און אימפראוויזאטאר

דער פאעט

אויף די קנייטשן און זיין שטערן:

טאטע, טו זיך אן א כח.

טראכט עפעס צו.

זעסט דאך.

(די חתונה)

וויפיל איידעלן טראגיום און פיינעם הומאר לוצקי

אנטפלעקט פאר אונז אין אט די בילדער.

אבער נאך א נייעס אין דער אידישער פאעזיע האט

לוצקי אריינגעבראכט — מיט זיין אויפלעבן די „טויטע

וועלט.“ דעריי האט ער ממש וואונדער אויפגעטאן מיט

דער אידישער שפראך.

די „טויטע וועלט“ — דער דומם — אט די וועלט

וואס מיר, מענטשלעכע באשעפענישן האלטן פאר

טויט; די אלע מינים באשעפענישן וואס באוועגן זיך,

לעבן און מערן זיך און שטארבן, אבער וואס מיר מיינען

אז זיי האבן קיין שפראך ניט; די גאנצע נאטור — אונ-

טער אונז, איבער אונז און ארום אונז — אט דאס אלץ

האט יא א שפראך. פארמאגט יא אן אייגן

לשון דורך וועלכן עס רעדט און דריקט זיך אויס,

נאך מיר האבן דאס ניט געהערט. און מיר האבן דאס ניט

פארשטאנען אויב אפילו צו אונזערע אויערן האבן זיך יא

דערטראגן א שארף און א קלאנג.

דערצו — דאס פארשטיין און באנעמען — דארהער

זיין געבענטשט מיט א באזונדערן חוש טאקע פון דער

נאטור אליין. און אט מיט דער דאזיקער מתנה האט די

נאטור געבענטשט אונזער לוצקי'ן.

נעמט, לייענט זיין ליד, „וואסערן:“ קודם, וועט איר

פילן אז איר טרינקט אמת'ן פאעזיע - וויין. און דאן: איז

דאס ניט עפעס א שטימונג וואס די וואסערן מיט זייער

לויפן און יאגן זיך האבן ארויסגערופן ביים דיכטער —

בשעת ער איז געשטאנען און זיך צוגעקוקט צו דעם נאטור-

בילד. ניין. ס'איז ניט דאס. ס'איז א סך מער. און אט

וואס:

דער דיכטער באהעפט זיך און גיסט זיך אינגאנצן צו-

נויף מיט דער נאטור - דערשיינונג. לוצקי און די וואסערן

ווערן איינס. דערנאך זינגען די וואסערן אויס זייער געזאנג

דורך לוצקי'ס ווארט, ריטם און קלאנג; זיי רידן און דער-

ציילן, די וואסערן, פון זייער אייביקן לויפן און יאגן זיך

און פארוואס זיי קענען ניט רוען. . . און ווען איר לייענט

דאס ליד מיט אן אויער וואס קאן הערן, פארנעמט

איר ממש דעם רויש און דעם רעש און געפילדער פון די

וואסערן און איר פארשטייט אויך וואס זיי האבן אייך צו

זאגן. . . איר פילט, בשעת איר לייענט דאס ליד, ווי די

נאטור אנטפלעקט זיך פאר אייך, רעדט צו אייך און רעד-

ציילט אייך אירע סודות. . . און נאך עפעס. און וואונדער-

ליכס:

איר פילט כמעט ניט ווי די „וואסערן“ טראגן אייך

אריבער אויף דעם מענטשלעכע לעבן. עס

טראכט זיך אייך שוין פון זיך אליין; אייך און זיך

ער דארף ניט האבן קיין סמיכה אדער הסכמה פון מיר אויף זיין גרויסן, אייגנארטיקן פאעטישן טאלאנט; אלע קריטיקער און פאעזיע - מבינים האבן אים שוין לאנג אנהערקענט. איז ניט ווי א קריטיקער וויל איך דא שרייבן וועגן לוצקי'ן, נאך ווי א לייענער. און ווי א לייענער ווייס איך מיר איינס:

ווען איך לייען לוצקי'ס לידער, ווער איך פאר'שיכור'ט פון זיי ווי פון גוטן, אלטן וויין. און בילדער און געשטאלטן וואס האבן זיך שוין לאנג גענומען אויסוועפן פון מיין זכרון, שטייען ממש אויף תחתית המיתים פאר מיינע אויגן. און אט בין איך א קינד צוריק, און בין אויף „א חתונה,“ און אט בין איך מיט'ן טאטן „ביים רבין'ס טיש,“ דער דעם רבין'ס תורה און כאפ' שירים. . . קינד הייט, נאטורלייט און גלויבן קערן זיך אום צו מיר צוריק. אויף א וויל כאטש, און איך פריש זיך אפ פונ'ם טומלדיקן, גרילצנדיקן היינט — מיט דעם נעכטן וואס לוצקי האט פאר מיר אויפגע'כישופ'ט — דורכ'ן ווארט — דורך זיין אייגנארטיק ווארט — און דורך זיין קלאנג - און - ריטם וואס גיסן זיך צונויף און שפילן זיך צוזאמען אין אונז נאטירלעכער הארמאניע, און וואס באשאפן א וואונדערלעכע סימפאניע. . .

און דער וואס באזיצט דעם כח דאס צו טאן — איז

א קינסטלער, א דיכטער.

לוצקי האט אבער ניט נאך אויפגע'כישופ'ט פאר אונז אט יענע בילדער און געשטאלטן — פון דעם נאענט - ווייטן נעכטן — וואס מיר האבן אליין געזען. ער האט אונז אויך געוויזן עפעס וואס מיר האבן גארנישט באמערקט. אפילו אין זיינע „אלטע,“ קלאסישע „אימפראד וויזאציעס“ ווי „א חתונה“ און „ביים רבין'ס טיש“ — אפילו דארטן בליצט ער אויף אונז מיט שטריכן און בילדער וואס זיינען געווען פארהוילן פון אונזער אויג און ווייט פון אונזער באנעם.

זעט, ווי „א זעקסטער חסיד זאגט שלום עליכם“:

דער חסיד שאקלט זיך:

„לאזט זיך אראפ דער רעכטער פוס — הויבט זיך

אויף דער לינקער. — לאזט זיך אראפ דער לינקער פוס —

הויבט זיך אויף דער רעכטער. — דער חסיד איז א וואג

שאל. אביסעלע צער אראפ, אביסעלע פרייד ארויף, אבי

מע לעבט. . . “ (ביים רבין'ס טיש.)

אדער הערט זיך צו ווי „צוויי אידן טרינקען לחיים“

— בא לוצקי'ן:

„לחיים!“

נאט זאל העלפן, מיר זאלן טאקע ווי זאגט מען.

צוויי שוואכע אידן האבן נישט קיין פרנסה און האבן

טעכטער. זיפצן בירדע טאטעס און קוקן זיך אין די אויגן.

פון יעדן טאטע קוקט ארויס זיין הויזגעזינט.

ווייב און קינדער האפן אויף זיין פלייצע,

איד האב דאמאלס געארבעט — באקען איד זיך מיט אים. און איד זע אז לוצקי איז טאקע לוצקי — נישט רייזן... האב איד זיך זייער דערפרייט... און מיך האט אפילו נישט אנגעהויבן ארן וואס לוצקי'ס אמת'ער נאמען איז נאך אנדערש...

יענער לוצקי איז נאך ווייט נישט געווען אט דאס וואס דער היינטיקער איז — אין זיין דיכטונג. יענער איז נאך געווען מער „ריינער“ ליריקער. אבער ער האט שוין דאמאלס אנגעהויבן שפאנען אויף זיין נייעם, אריגינעל — געבוירענעם וועג... און פון יענע קליינע שפאן — האט זיך זיין פענאז צעלאזט גאלאפ — גאלאפ און אים אוועקגעטראגן צו אפגעשטארבענע אירישע וועלטן: אים געבראכט אויף „א חתונה“, אוועקגעזעצט אים „ביים רבינ'ס טיש“, און ער האט דארטן אלטע און נייע שיינ-קייטן אנטדעקט. קלאסישע פראכטן. פון דארטן פליט ער אריין „אין א מוויס — סטאר“, אין ניו-יארק, ווייזט אונז דארטן דעם אלטן „אל מלא רחמים“ — דיקן, „ונתנה תוקף“ — דיקן דור און דעם נייעם „דושעו“ דור... און צווישן די אלטע און נייע אירישע וועלטן — שוועבט ער אין זיין ניי-אנטדעקטער „מענטשלאכער“ — „די טויטע וועלט“ — און בריינגט אונז פון דארטן איבעראשנדיקע, סימבאלישע בילדער פון א לעבן וואס באוועגט זיך ארום אונז, און וואס מיר מיינען אז ס'איז טויט... ער קריכט אריין אין „טעפ“ וואס קאכן זיך אויפ'ן אויוון, און דארטן שפילט זיך פאך אונז אפ די לעצטע, פלאקערדיקע וועלט — מלחמה... און אט ווייזט ער אונז „די קאפעליע“ פון אירישע קלעזמער מיט ויערע אינסטרומענטן; ווי יעדער איינער שפילט זיין טאן און ווי די גאנצע קאפעליע שפילט, און וואס דער סוף פונ'ם שפילן איז... און עס גייט פאר אונז דורך דאס גאנצע מענטשלאכע זיין, מיט די פארשידענע מענטשן — טיפן — ווי זיי שפילן אויס זייער לעבן...

פון אט די אלע וואנדערונגען זיינע, קומט לוצקי ארויס א דורכגעלייטערטער: פון זיין דיכטונג שטראלט ארויס דער חן פון הומאר, די חכמה פון פילאזאפיע, און די סימפאטיע פון חכמה. דער לירישער פאדעם, אבער, פון לוצקי'ס פאעטישן שאפן איז דאך נישט איבערגעדיסן געווארן, און דאס שנירל פון קינדישער תמימות און פשטות האט זיך נישט אפגע-וויקלט פון קיין איין ווערק זיינעם...

און איצטער פארמעסט ער זיך צו שוועבן אין די הימל'ישע ספערן, אין די „עולמות עליונים“ — מיט זיין ניי ווערק: „בראשית — אינמיטן...“

* *

*

א זעלטענער שטערן, מיט בלענדנד — קאלירנדיקע, צויבערלאך — פאליטיקע שטראלן איז — אינגאנצן מיט א צען — פופצען יאָר צוריק — אויפגעגאנגען אויפ'ן גרויען פארוויינטן הימל פון דער אירישער פאעזיע... און זיין נאמען איז — א. לוצקי. (וועגן לוצקי דעם אימפראוויזאטאר — אין קומענ'דיקן נומער).

לעבן איז אזוי: מיר זיינען אויך נישט מער ווי וואסערן: מיר לויפן אויך, יאָגן זיך אויך, ארויף אראפ, אראפ — ארויף, דורך בארג און דורך טאל, און פאלן סוף כל סוף אראפ, אראפ...

אדער ליינענט זיין ליד: „דער ים שפילט זיך מיט דער לבנה.“ וועט אייך דאס דאזיקע קליינע לידל ממש אריבערטראגן צום ים און צו דער לבנה איבער אים. הערט איר ווי דער גרויסער, ברייטער, מעכטיקער ים שפילט זיך מיט דער קליינער, קיילעכיקער לבנה. צו אייערע אויערן דערטרעגט זיך דאס פאטשן פון די כוואליעס און ס'כאפט אייך אן א פחד בשעת דער ים ווארפט זיך —

„און רעוועט רייד —

רויע רייד —

וויילדע רייד —

וויילדערהייט...“

ווי וואונדערליך צוגעטראפן דער גראם איז אין די לעצטע צוויי שורות: —

וויילדע רייד

וויילדערהייט...

בכלל איז לוצקי דער מייסטער פון וואָרט פער עק סעלאַנץ, און דערפאר זיינען ביי אים „פאָרם“ און „אינ-האלט“ איינס. בילד פארב און קלאַנג, דיטס און גראַם קומען צו אים פון איין שטאם...

לוצקי שלייפט און פיילט זייער פיל יעדע שורה וואָס גייט ארויס פון זיין פען. און קיין וואָרט דרייט זיך נישט ארויס פון אונטער זיינע פינגער ביז ער הייסט דעם נישט גיין... און אנדערע ווערטער באפעלט ער טאקע צו גיין... אין זייער רואַריין... כאַטש זיי זיינען „אן און פאר זיך“ גוט. לוצקי האלט, אז „אויב אפילו א גוט וואָרט איז — גוט, איז אבער א בעסער וואָרט — נאָך בעסער...“ און ער קלייבט אלעמאל אויס דאָס בעסערע.

איד דערמאָן זיך:

ווען עס האָבן זיך — מיט א צען יאָר צוריק — באַ-וויזן מיט אַמאַל אין „פאָרווערטס“, א ויב נאָך, לידער פון איינעם א. לוצקי — האָב איד די לידער געליינענט און שטארק הנאה געהאט פון זיי. יענע זיינען געווען לויטער לירישע לידער, אבער עס האָט עפעס געווייט פון זיי גאָר א ניי, פריש ווינטעלע... ס'האָט פון יעדן ליד אַרויסגעלויכטן צו אונז אזא קינדיש — צארטע נשמה; אזא תמימות און פשטות איז געווען אויסגעגאָסן אויף יעדן פערז. און דאָך האָבן יענע לידער דערמאָנט אַן אברהם רייזן... האָב איד טאָקע — נישט וויסנדיק ווער דער א. לוצקי איז, און פון וואָנען ער האָט זיך מיט איינמאל גענומען... — צוגעשריבן זיינע לידער צו רייזונען... איינס האָב איד געוואוסט אויף זיכער: לוצקי איז נישט דער אמת'ער נאָמען פונ'ם אומבאקאנטן פאָעט. לוצקי איז אַ פסעוודאָנים. איז א. — אברהם. און לוצקי — רייזן... כאַטש רייזן קומט גאָר פון קיידאָנאָוו... מיט אַכט יאָר צוריק קומט צום ערשטן מאל אַראָפּ קיין שיקאָגע דער — מיר — אומבאקאנטער לירישער פאָעט א. לוצקי. און איז „פאָרווערטס“ — אַפּים — וואו